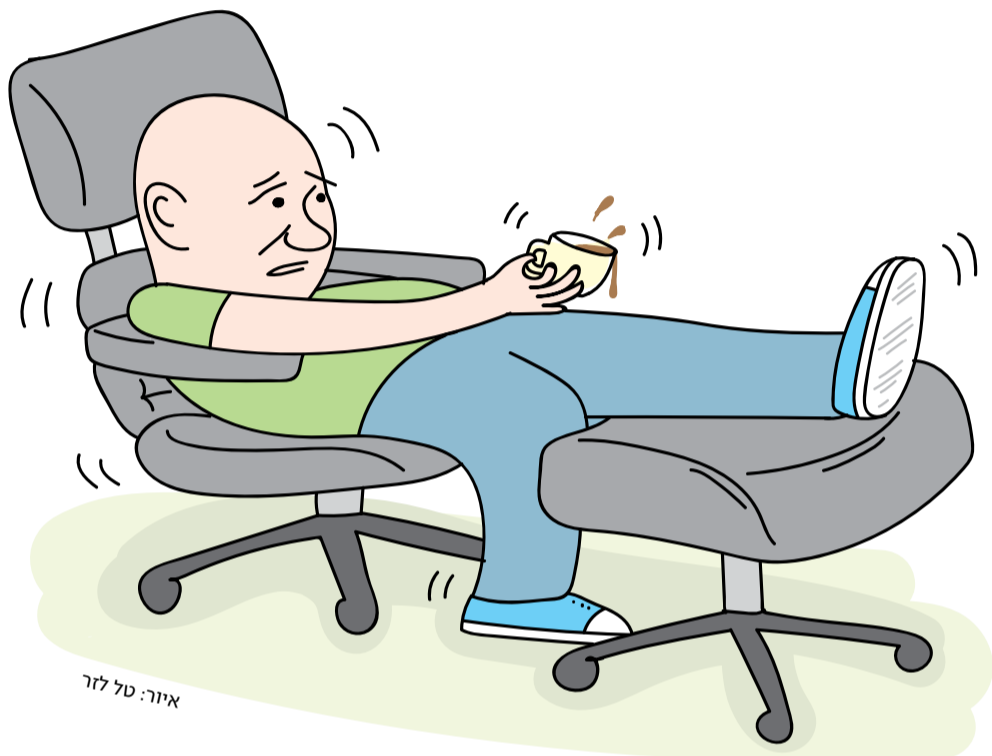

יאיר ניצני מרים גבה

שב ילד, שב

בעודי ממתין לגברת הראשונה, שמסרה לתיקון שעון יד סורר, תפסה את עיניי חנות לרהיטים ולאביזרי ישיבה

איור: טל לזר

כיסא יכול גם להיות סמל סטטוס. תשאלו את אלה שהשיגו אחד קבוע בבית הכנסת או במשחקים של מכבי תל אביב. על אדם ש"עשה את זה" מבחינה כלכלית אומרים שהוא "יושב טוב" – כלומר, הוא כנראה לא זקוק כבר לכיסא, כי הוא יושב בנחות על ערימות של כסף.

אנשים מוכנים לעשות הרבה כדי לשבת בכיסא מושפך בהופעה או במטוס. אני, כמו רבים, אוגר במשך שנים "נקודות טיסה" בכרטיס האשראי, שאין לי מושג מה ערכן ומשמעותן, רק בשביל התקווה שיום אחד הן יזכו אותי בשרדוג לביזנס – המחלקה שמזכירה שהאושר האנושי טמון ביכולת להטות את משענת הכיסא עוד 30 ס"מ אחורה.

כיסא יכול גם להיות אביזר לא יציב, במיוחד כשאתה מלך והמתנגדים מנסים להפיל אותך. לפוליטיקאים יש כנראה רבק בישבן, כי לא פעם הם נחשפים בהירבקות לכיסא, ויש בהם כמיהה עזה להמשיך לשבת עליו בכנסת, ואף להמיר אותו בכיסא עוד צבי בממשלה.

בישיבה לסוגיה השונים יש גם אמירה. כשזה עוד היה תקין פוליטית, גם אשכנזים היו יושבים "ישיבה מזרחית", ואנשים עם חוש הומור ישבו במושב לצים, למי רות שאין יישוב כזה. כשמישהו עובר ממצב עמידה למצב שכיבה סופי ובלתי חוזר, יושבים עליו שבעה. וכשרוצים להתחנף ללקוחה בנחות בגדים, יגידו לה שזה "יושב עליה פגז". מצד שני, כשמישהו מצליח לעלות לך על העצבים, אתה מזמין אותו "שב לי..."

אריק איינשטיין נהג לשבת בסך פרנסיסקו על המים, ול-מרות שזה נשמע לי ממש לא נוח, הוא גם העיד על עצמו שישב על הגדה הדבר המודרן בעניין הישיבה הוא שכל שא-נחנו מתקרבים לגיל העמידה, כך אנחנו רוצים יותר לשבת. ואם אתם תוהים מה עלה בגורלו של הכיסא החדש – אומר רק זאת: בינתיים חזרתי לכיסא הישן והחורק שלי.

ישיבה נעימה. ●

yairn@israelhayom.co.il

זה נראה לגמרי סביר שמנהל חברה יתנדנד בכיסא המינהלים שלו בעודו מראיין עובד חדש או מקיים ישיבה, אבל נדנד כזה יתקבל כזולזול אם ייעשה על ידי פועל ייצור, וגם על ידי פקיד הבנק שלך. אתה מצפה ממי שמנהל לך את הכסף לא להרגיש נוח מדי ולשבת זקוף ודרוך, כך שבכל רגע יוכל לרדוף אחרי העו"ש הנעלם שלך.

גם כשטייס ממריא משרדה התעופה עם מטוס עמוס נוסעים, אתה מצפה שהוא יישב זקוף, כדי שלא יטעה בדרך וייצא

במחלף הנכון לאירופה – למי רות שעם הטייס האוטומטי, ייתכן שמאחורי הדלת הסגורה הוא רובץ על מזרן מים עם כוס מרגריטה ביד. אם מרברים על מטוסים וישיבה, הייתי שמח בהזדמנות זו לדעת מדוע במהלך ההמראה והנחיתה מצויים הנוסעים ליישר את גב המושב. האם ישור המושבים תורם במשהו ליכולתו של המטוס להמיר ריא ולנחות בשלום? שמא הישענות הנוסעים אחורה משנה את השיפוע של כלי הטיס ועלולה לגרום לו לנחות על הזנב? או שהרעיון סתם גולד מאיזה דייל ראשי אובססיבי לאסתטיקה, שהחליט שאם הכיסאות לא מיושרים זה לא בא לו טוב בעין?

עולם הישיבה עומן בחובו מושגים, ביטויים ואסור-ציאציות שחשוב לשבת עליהם ביסודיות. כבר במצרים ישבו אבותינו על סיר הבשר, סמל לחיים הטובים בגלות, אם כי אני תמיד מעדיף לשבת ליד הסיר עם הבשר ולא עליו. ילד שמראה בגרות, שליטה ויכולות איפוק יוכרז ככזה ש"כבר יושב על הסיר". על מי שמסתבך עם החוק ונעלם לתקופה יגידו ש"הוא יושב במעשיהו". בארה"ב מוחלפת לעיתים הישיבה בכלא בישיבה בכיסא, שנוחות ועיצוב אינם המאפיינים הבולטים שלו, וממנו עוברים לעולם שכולו טוב.

שיטוט סתמי בקניון הוא אירוע מועד לפורענות. גם אם אתה רק מלווה מישהו לקניית חוט דנטלי או קליפס לשיער, אתה יכול למצוא את עצמך גומר עם רהיט לא מתוכנן בתא המטען.

זה בדיוק מה שקרה לי השבוע. בעודי ממתין לגברת הראשונה, שמסרה לתיקון שעון יד סורר, תפסה את עיניי חנות לרהיטים ולאביזרי ישיבה. היו שם מיטות, כורסאות טלוויזיה וכיסאות משרדיים. שעמום ההמתנה באמצע הקניון, שהידרדר במהירות לפיהוקים בלתי רצוניים בואכה ניקורים, גרם לי להיכנס לתוך מקדש הריפוד והכריות. כל האופציות פתוחות בחנות הזו – מישיבה זקופה, דרך רביצה ועד שכיבה והימרחות מוחלטת – רק לא לעמוד.

בחנתי מבחר אפשרויות: כיסא טלוויזיה מתרומם בנוסח ארצי' בנקר, שגם מעסה אותך מכף רגל עד ראש, נראה לי מפתה ומזמין, אבל רכישת אביזר כזה היתה שמה קץ לחיי הנישואים שלי. בעיקר כי כיסאות כאלה, אף שהם נוחים, נראים כמו חללית לילדים שמוצבת באמצע הקניון ומכניי סים לתוכה מטבע כדי שהיא תזוז ותעשה אורות כחוליים. אין סיכוי שהם יעברו את סף הסגנון העיצובי של הגברת. דילגתי לאגף הכיסאות המשרדיים, וראיתי כמה שכיות חמדה מעוצבות שממש הזמינו אותי לשבת עליהן. אמנם אני לא מנהל אף אדם, אבל אני כן יושב לפרנסתי מול המחשב, כך שבהחלט מגיע לי כיסא שיחזיק אותי זקוף ויתמוך בי ברגעים של ירידה בהשראה ומצוקה ברעיונות.

אחרי התלבטות והתייעצות עם רעייתי, שהצטרפה ביינתיים, מלווה במבחר שקיות קניות ורגשות אשמה על זה שרק לה יש שקיות כאלה – הפכתי לבעליו של כיסא מנהל לים מהודר. הוא כולל שלוש ידיות כיוון, משענות ידיים וראש, ועקב חוסר תשומת לב צרכנית – גם יחידת מסאו' שמונתת על הכיסא, בלי שממש התכוונתי.

עם כל הכבוד לכך שהצבתי את הכיסא החדש בחדר העבודה, מתברר שהעבודה שלו היא מסאו'סט, שמה שהוא עושה לך זה בהחלט נעים אבל לא ממש משפר את היכר לות היצרניות. ההבדל בין ישיבה לשכיבה בכיסא הנ"ל

מטושטש, כך שלא ברור אם מדובר בכיסא או ב"מיטת מנהל לים", וגם לגבי השימוש שלו לניהול מדובר בקנייה מפוקפקת – שכן עם אופציית המסאו' קשה לראות מה אפשר לנהל ממנו, חוץ משנ"צ. כנראה זה לא מקרה שהמהגנרסים של אפל לא בונים את האיפון כשהם יושבים על כיסאות מסאו' כדי להציל את התפוקה העי-

ברתי את הכיסא המפנק לתקופת ניסיון לסלון, רק כדי להיזכר שגם שם הוא בעל השפעות הרסניות ומסוגל להר-דים אותך מול הטלוויזיה פלוס נחירות כבר בזמן החדשות, למרות שישנת צהריים והרגע שתית דלי אספרסו.

המושג "ישיבה" – פנים רבות לו. אני מכיר אפי' לו חמור אחד, שבכל פעם שאנחנו נפגשים לשיחה מזדמנת אומר ש"אנחנו חייבים לשבת לדבר" – כאילו השיחה שא-נחנו מקיימים בעמידה לא נחשבת, ואם רק נעשה את זה על כיסאות, נמציא יחד את ווייז ומובילאי.

בימי בית הספר דחקו בנו המורים לשבת כל הזמן, אבל לנו היו קוצים בתחת. אנחנו רק רצינו לקום, לעמוד, לצאת ולרוץ. דווקא בבית הספר, שבו יושבים כל היום, היו כיסאות קטנים, נטולי גלגלים, שוברי גב ונטולי ריפוד.

זה נראה לגמרי סביר שמנהל חברה יתנדנד בכיסא המנהלים שלו בעודו מראיין עובד חדש או מקיים ישיבה, אבל נדנד כזה יתקבל כזולזול אם ייעשה על ידי פועל ייצור